

[AccueilRevenir à l'accueilCollectionBoite_023 | Notes de la fin de sa vie pour ses derniers livres.CollectionBoite_023-9-chem | Plutarque. ItemConjugalia praecepta. Pudeurs \[2\]](#)

Conjugalia praecepta. Pudeurs [2]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb023_f0417

SourceBoite_023-9-chem | Plutarque.

LangueFrançais

TypeFicheLecture

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 19/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

νον αὐτήν, Ἄφες με, εἶπε· πᾶσα γυνή τοῦ λύχνου ἀρ-
θέντος ἢ αὐτή ἐστὶ. Τοῦτο πρὸς τοὺς μοιχικούς καὶ
ἀκολάστους εἰρηται καλῶς· τὴν δὲ γαμετὴν δεῖ μάλιστα
τοῦ φωτὸς ἀρθέντος εἶναι μὴ τὴν αὐτὴν ταῖς τυχούσαις
γυναίξιν, ἀλλὰ φαίνεσθαι, τοῦ σώματος μὴ βλεπομέ-
νου, τὸ σῶφρον αὐτῆς καὶ ἴδιον τῷ ἀνδρὶ καὶ τεταγμέ-
νον καὶ φιλόστοργον.

47. Ὁ Πλάτων τοῖς πρεσβύταις μᾶλλον παρῆνει
αἰσχύνεσθαι τοὺς νέους, ἵνα κάκεινοι πρὸς αὐτοὺς αἰ-
δημόνως ἔχωσιν· ὅπου γὰρ ἀναισχυνοῦσιν οἱ γέροντες,
οὐδεμίαν αἰδῶ τοῖς νέοις οὐδὲ εὐλάβειαν ἐγγίνεσθαι.
Τούτου δεῖ μεμνημένον τὸν ἄνδρα, μηδένα μᾶλλον
αἰδεῖσθαι τῆς γυναίκος, * ὡς τὸν θάλαμον αὐτῆ διδα-
σκαλεῖον εὐταξίας ἢ ἀκολασίας γενησόμενον. Ὁ δὲ τῶν
αὐτῶν ἡδονῶν αὐτὸς μὲν ἀπολαύων, ἐκείνην δὲ ἀπο-
τρέπων, οὐδὲν διαφέρει τοῦ κελεύοντος διαμάχεσθαι
τὴν γυναῖκα πρὸς τοὺς πολεμίους, οἷς αὐτὸς ἑαυτὸν
παρέδωκε.

48. Περὶ δὲ φιλοσομίας σὺ μὲν, ὦ Εὐρυδίχη, τὰ
πρὸς Ἀρίστυλλαν ὑπὸ Τιμοξένας γεγραμμένα ἀνα-
γνοῦσα πειρῶ διαμνημονεύειν· σὺ δὲ, ὦ Πολλιανέ, μὴ
νόμιζε περιεργίας ἀφέξεσθαι τὴν γυναῖκα καὶ πολυτε-
λείας, ἀν ὅρᾳ σε μὴ καταφρονοῦντα τούτων ἐν ἑτέροις,
ἀλλὰ καὶ χαίροντα χρυσώσεων ἐκπομάτων, καὶ γρα-
φαῖς οἰκημάτων, καὶ χλιδώσεων ἡμιόνων, καὶ ἵππων
περιδεραίοις· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐξελάσαι τῆς γυναικωνίτιδος
ἐν μέσῃ τῇ ἀνδρωνίτιδι τὴν πολυτέλειαν ἀναστρεφο-
μένην.

Καὶ σὺ μὲν ὄραν ἔχων ἤδη φιλοσοφεῖν, τοῖς μετ'
ἀποδείξεως καὶ κατασκευῆς λεγομένοις ἐπικόσμησι τὸ
ἦθος, ἐντυγχάνων καὶ πλησιάζων τοῖς ὠφελοῦσι τῇ δὲ
γυναικὶ πανταχόθεν τὸ χρήσιμον συνάγων, ὥσπερ αἰ
μέλιτται, καὶ φέρων αὐτὸς ἐν σεαυτῷ, μεταδίδου καὶ
προσδιαλέγου, φίλους αὐτῆ ποιῶν καὶ συνήθεις τῶν
λόγων τοὺς ἀρίστους.

Πατὴρ [μὲν γὰρ ἐσσι αὐτῆ] καὶ πότνια μήτηρ,
ἡδὲ κασίγνητος.

Οὐχ ἦπτον δὲ σεμνὸν ἀκοῦσαι γαμετῆς λεγούσης· Ἄνερ,
ἀτὰρ σὺ μοι ἐσσι καθηγητῆς καὶ φιλόσοφος καὶ διδά-
σκαλος τῶν καλλίστων καὶ θειοτάτων. Τὰ δὲ τοιαῦτα
μαθήματα πρῶτον ἀφίστησι τῶν ἀτόπων τὰς γυναῖκας·
αἰσχυνομένη γὰρ ὀρθεῖσθαι γυνὴ γεωμετρῆν μανθά-
νοῦσα, καὶ φαρμάκων ἐπιρῶδᾶς οὐ προσδέξεται, τοῖς
Πλάτωνος ἐπαγομένη λόγους καὶ τοῖς Ξενοφώντος· ἀν
δέ τις ἐπαγγέλλεται καθαιρεῖν τὴν σελήνην, γελᾶσθαι
τὴν ἀμαθίαν καὶ τὴν ἀβελτηρίαν τῶν ταῦτα πειθομέ-
νων γυναικῶν, ἀστρολογίας μὴ ἀνηκόως ἔχουσα, καὶ
περὶ Ἀγανίχης ἀκηκοῦα τῆς Ἠγήτορος τοῦ Θεσσαλοῦ
θυγατρὸς, ὅτι τῶν ἐκλειπτικῶν ἔμπειρος οὕσα πανσε-
λήνων, καὶ προειδῖα τὸν χρόνον, ἐν ᾧ συμβαίνει τὴν
σελήνην ὑπὸ τῆς σκιᾶς ἀλίσκεσθαι, παρεκρούετο καὶ
συνέπειθε τὰς γυναῖκας, ὡς αὐτὴ καθαιροῦσα τὴν σε-
λήνην. Παιδίον μὲν γὰρ οὐδεμία ποτὲ γυνὴ λέγεται

Missam me fac, ait, sublata enim lucerna, quævis mu-
lier cujusvis est similis : id recte dictum est in adulte-
ros et libidinosos. Matrōna vero maxime extincta lu-
cerna debet non cujusvis mulieris similis esse, sed cum
corpus cerni nequit, elucere pudicitia ejus, unius viri
studium, modestiaque et amor.

XLVII. Plato senes hortabatur, ut coram adole-
scentibus verecunde agerent, ut sic revereri senes illi
discerent : ubi enim inverecunde se gerunt senes, ibi
nullam censebat adolescentibus verecundiam ingene-
rari posse. Hoc memoria tenere maritus debet, neque
ullibi magis quam apud uxorem verecundiam adhibere,
sentiens ei thalamum scholam esse aut modestiæ aut
impudicitia. Qui autem ab iis voluptatibus uxorem
avertit, quibus ipse fruitur, perinde agit ac qui jubeat
mulierem contra hostes depugnare, quibus sese ipse
dedit.

XLVIII. De ornatus vero studio, te quidem, Eu-
rydice, legere, ac memoriæ mandare velim quæ ad
Aristyllam scripsit Timoxena : tu autem, Polliane, noli
putare uxorem sibi a cultu supervacaneo et sumptuoso
temperaturam, si in aliis rebus videat te sumptui in-
dulgere, et gaudere auro inducendis poculis, ædibus
pictura, mulis et equis phaleris ac tegminibus pre-
tiosis ornandis. Non enim potest gynæceo luxuria sum-
ptuosa ejici, quæ in medio obversatur virorum conclavi.

Ac tu quidem ætate jam ad philosophiam matura, iis
quæ demonstrantur ac cum apparatu docentur, mores
exorna tuos, et eam ob rem cum iis, ex quibus utilita-
tis capere potes aliquid, versare ac colloquere : apum
vero instar optima quæque undique colligens, tecum-
que domum ferens, mulieri tuæ imperti, colloquen-
doque amica ei et familiaria optima quæque dicta
reddito.

Namque es ei pater et frater, venerandaque mater :

ut illa apud Homerum de suo marito dicebat : ego au-
tem sic judico, non minus facere ad dignitatem viri,
si mulier eum suum præceptorem, philosophum, ma-
gistrumque appellet rerum quidem divinissimarum ac
pulcherrimarum. Hujus enim modi disciplina id præ-
cipuum habent, quod ab ineptis rebus studiisque ani-
mos mulierum abducunt : pudebit nimirum saltationis
mulierem geometriæ gnaram, et magicis incantatio-
nibus se capi non patietur, Platonicis Xenophonteisque
incantata disputationibus. Quod si qua erit, quæ se de
cælo lunam detracturam polliceatur, stultitiam impe-
ritiamque deridebit mulierum, quæ ista sibi persua-
deri passæ sint : quippe non rudis astrologiæ, et quæ
auditur perceperit, quo pacto Aganice filia Hegetoris
Thessali perita pleniluniorum in quibus deficit lumine
luna : cum præcepisset ratiocinatione quo tempore luna
in umbram illapsura foret, imposuerit mulieri' us, per-

